

Voor alle Smoezelfans die de prenten- en AVI-boeken van deze groene wezentjes verslonden hebben!

Modderklots en vieze walm! Oma Smoezel is heel onbeleefd geweest! Achthonderd jaar geleden heeft ze geen dank je wel gezegd voor de liefdesgeluk-ketting die ze van de kruidenvrouw kreeg. Terwijl ze daardoor opa Smoezel juist heeft leren kennen. Het is de hoogste tijd om de kruidenvrouw te gaan bedanken! Samen met de Smoezelkinderen reist oma Smoezel met professor Proos Sekko's tijdreismachine naar de middeleeuwen.

Daar beleven ze een groot avontuur. De gemene ridder Gregor houdt Isabella gevangen in zijn kasteel en hij wil met haar trouwen. Maar Isabella is verliefd op de schoenmakersknecht. Slijmerig slijk en tenenkaas! Dat is toch niet eerlijk? De Smoezels besluiten Isabella te bevrijden uit de kasteeltoren. Maar of dat gaat lukken?

De Vier Windstreken

ISBN 978 90 5116 893 8

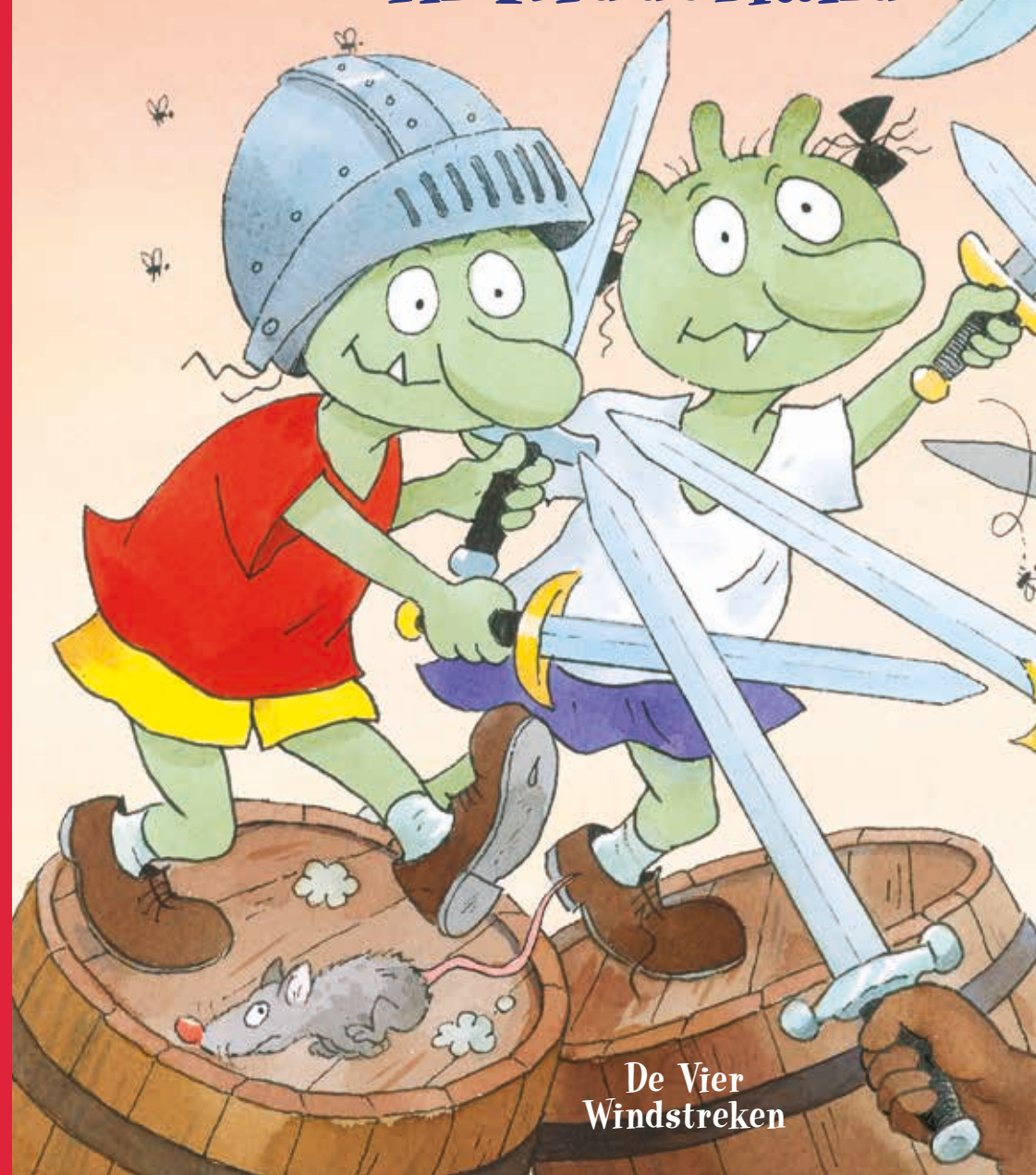
9 789051 168938

Erhard Dietl

De Smoezels in Ridderland

Erhard Dietl

De Smoezels in Ridderland

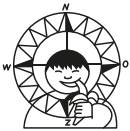

De Vier
Windstreken

Erhard Dietl

De Smoezels in Ridderland

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Hedi de Zanger
Oorspronkelijke titel: *Die Olchis im Land der Ritter*
© 2022 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2020 Verlag Friedrich Oetinger GmbH, Hamburg, Duitsland
Tekst en illustraties van Erhard Dietl
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Polen
NUR 281, 282 / ISBN 978 90 5116 893 8

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Inhoud

De liefdesgeluk-ketting van oma Smoezel	15
De tijdreismachine	20
In de donkere straatjes	29
De schoenmakersknecht heeft smoezelhulp nodig	34
De geheimzinnige kruidenvrouw	40
Op het kasteel bij ridder Gregor	48
Een superstinkplan	59
Ondertussen in Gammelzooi	64
Isabella en het smoezelige gedicht	66
De ontsnapping	74
Robotproblemen	77
Het zwaardgevecht	80
De redding	86
Het wonder	90
Terug bij professor Proos Sekko	94
Alles is weer smoezelbello in orde	98

Dit zijn de Smoezels:

baby Smoezel

Opa Smoezel

Oma Smoezel

Het ene Smoezelkind

Het andere Smoezelkind

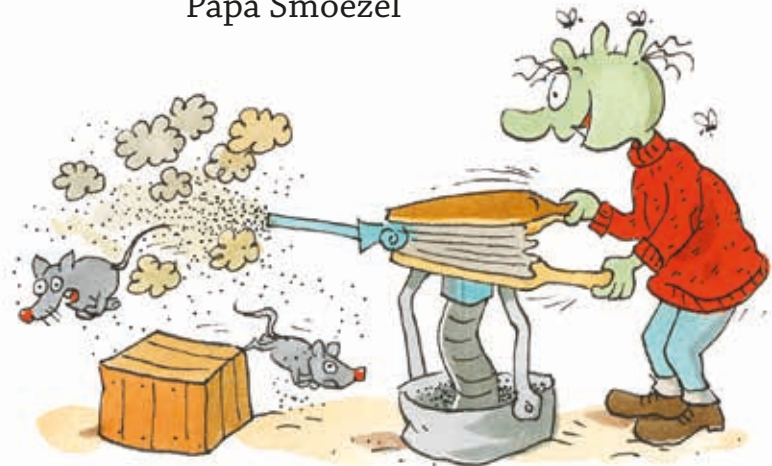
Vuurkontje

Mama Smoezel

Papa Smoezel

Dit vinden Smoezels leuk:

Modderplassen

Regenbuien

Vliegen

Verjaardagen

Afval

Stinkwolken

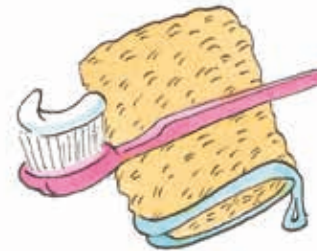
Dit vinden Smoezels stom:

Vers eten

Schoonmaken

Wassen en tandenpoetsen

Opruimen

Parfum

Hier zijn Smoezels goed in:

Gewichtheffen met wasmachines

Kikkers en muizen trainen

Luieren

Autobanden werpen

Keiharde dingen stukbijten

De liefdesgeluk-ketting van oma Smoezel

Het is zoals altijd smoezelig gezellig bij de Smoezels. De muizen spelen op de vuilnisbelt en oefenen hun salto's op een oude matras. De kikkers kwaken een vrolijk lied, en baby Smoezel plonst lekker in de blubber.

Mama Smoezel heeft een vuurtje aangestoken in een roestige oude ton. Ze roostert schoenzolen voor het middageten. En rotte vis met een lekker angebrand korstje.

Papa Smoezel en opa Smoezel liggen lui in hun smoezelkragen. Ze liggen bij te komen van al het lummelen. Papa Smoezel gaapt een keer hard en meteen storten er twee vliegen en vijf muggen bewusteloos neer op de grond.

De Smoezelkinderen zijn vrolijk. Ze spelen in de smoezelgrot met de dingen uit de schatkist van oma Smoezel. In deze speciale schatkist bewaart zij haar schatverzameling: een kapotte motorfietsspiegel, een oude koffiemolen, een zilveren gesp, een rendiergewei, een zeldzaam roestig kaviaarblikje en nog veel meer speciale schatten.

‘Wat is dit, oma?’ vraagt het ene Smoezelkind en hij houdt een kettinkje omhoog. Er hangt een hangertje aan zonder begin en zonder einde. ‘Donderscheet, dat wil ik wel proeven,’ zegt het andere Smoezelkind. ‘Dat ziet er lekker uit.’

‘Nee! Voorzichtig daarmee! Dat ding is achthonderd jaar oud en heel waardevol!’ roept oma Smoezel. ‘Je neemt maar gewoon een roestig blikje als je honger hebt.’

‘Hoe kom je eraan, oma?’ vraagt het andere Smoezelkind.

‘Dat zal ik jullie vertellen,’ antwoordt oma Smoezel. ‘Ik weet het nog precies. Ik heb deze ketting achthonderd jaar geleden van een oude vrouw gekregen. Ik was toen nog een jong meisje van vijfenzeventig. De vrouw die me de ketting gaf, was een kruidenvrouw, een soort tovenares. Ze maakte zelf medicijnen van kruiden en zo. Ze kon ook de toekomst voorspellen zei ze, en daar had ze een hele la vol speciale kettinkjes voor.’

‘Dikke kikkerbil, wat spannend!’ zegt het ene Smoezelkind. ‘Maar wat doet zo’n ketting dan?’

‘Haar kettingen bezitten magische krachten,’ legt oma Smoezel uit. ‘Ze zeggen dat ze je geluk brengen en beschermen voor gevaar.’

Ze pakt het kettinkje af van het ene Smoezelkind en zegt: ‘Dit is een liefdesgeluk-ketting. Wie het draagt, krijgt heel veel geluk in de liefde.’

‘Smiespel-de-smoezel!’ roepen de Smoezelkinderen verbaasd. ‘Echt waar?’

Oma Smoezel giechelt. ‘Nou, bij mij werkte het prima. Meteen nadat ik het kettinkje had omgedaan, kwam ik opa Smoezel tegen. En toen was ik meteen tot over alle drie mijn hoorntjes verliefd.’

‘Vette bagger!’ roept het ene Smoezelkind. ‘En opa is ook nog steeds verliefd op jou!’

‘Zeker weten,’ antwoordt oma Smoezel met een grote grijns. En dan schrikt ze ineens. ‘Potverdrie, kikkerbillenscheet! Ik bedenk me ineens dat ik die kruidenvrouw helemaal nooit heb bedankt. Ze weet helemaal niet dat de liefdesgeluk-ketting werkte.’

‘Dat is niet zo netjes van je,’ zegt het ene Smoezelkind.

Oma Smoezel zucht. ‘Ik had haar best nog eens willen zien. Jammer dat dat nu niet meer kan. Het is al achthonderd jaar geleden en ze leeft vast allang niet meer. Mensen worden nu eenmaal niet zo oud als Smoezels. Smoezelkriebels, dat is echt jammer hoor.’

Het ene Smoezelkind peutert even flink in zijn neus en denkt diep na. ‘Waarom vraag je niet aan professor Proos Sekko of je met zijn tijdreismachine naar het nu-van-vroeger mag?’

‘Ja!’ roept het andere Smoezelkind. ‘Dan kun je dank je wel zeggen tegen die kruidenvrouw! Vette bagger, wat een goed idee!’

‘Een tijdreis naar vroeger?’ zegt oma Smoezel fronsend. ‘Ik weet niet of dat nou wel zo’n goed idee is voor mij, lieve stinkmormels van me. Zo’n tijdreismachine is me iets te nieuwerwetsig modern.’

‘Dat is onzin op een stokje, oma,’ roept het ene Smoezelkind. ‘Wij zijn al een paar keer mee geweest.’

‘Het is helemaal niet moeilijk hoor, oma,’ zegt het andere Smoezelkind. ‘Zullen we anders met je meegaan?’

‘Nou ja, misschien hebben jullie ook wel gelijk,’ zegt oma Smoezel. ‘In mijn eentje vind ik het een beetje eng, maar als jullie meegaan, dan durf ik wel.’

‘Wat een superstinkplan, oma!’ roepen de Smoezelkinderen opgewonden. ‘Kom, we gaan meteen naar professor Proos Sekko.’

‘Wacht even, stinkmormels,’ zegt oma Smoezel. ‘Als we op bezoek gaan achthonderd jaar in het verleden, dan moeten we ons vermommen. Het is beter dat ze denken dat we gewone mensen zijn en dat ze niet zien dat we Smoezels zijn!’